

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 88

Číslo 18

4. května 2008

Cena: 6 Kč

JEN NA KOLENOU A V JEDNOTĚ S PÁNEM MŮŽEME PŘEDÁVAT BOŽÍ ZVĚST

**Pražskému biskupovi h. doc. ThDr. Davidovi Tonza-
rovi, Th. D. položila redakce hned po jeho zvolení
několik otázek. Dnes přinášíme odpovědi.**

*** Před volbami pražského biskupa
jste hovořil o tom, že vaším prvořá-
dým úkolem bude náprava vztahů
uvnitř diecéze. Můžete nastínit vaše
představy?**

Církev československá (husitská) byla založena z touhy po obnově tehdejší západní větve rozdělené církve. Po obnově celého systému Římskokatolické církve v oblastech liturgie, vztahu vědy a víry, správy a řízení církve, vzdělávání, vnějších projevů církve ad. My dnes stojíme před obtížným úkolem opětovné revize. Tentokrát však ne primárně revize systému duchovní správy a řízení církve, ale především revize a obnovy vztahů na všech úrovních života naší církve v náboženských obcích, v diecézích i ve vztahu k ústředí. To je úkol nesnadný a dlouhodobý. Je založen hlavně na vzájemné důvěře, úctě a respektu k svému bližnímu.

S tím souvisí i tolikrát zmiňovaná misie. Misie, jejímž úkolem je přicházet k lidem a přispívat k obnově celé společnosti. Domnívám se, že jen "na kolenou" a v jednotě před Pánem můžeme současnému světu předávat Boží zvěst, radostnou zprávu o Vzkříšení. Cílem našeho zvěstování je evangelium Ježíše Krista a jeho sdělení každému člověku. Současným úkolem je hledat takový způsob zvěstí, aby byl srozumitelný a neztratil nic ze své naléhavosti. Máme dostatek sil, které však musíme napínat směrem k člověku, pro člověka, s bližním, ne proti němu.

*** Pražská diecéze má nejvíce za-
městnanců ve služebním poměru i
duchovních ustanovených při die-
cézní radě a procentuálně nejvíc
administrovaných náboženských
obcí. Jak budete tento rozpor řešit?**
Naše pražská diecéze pocituje radi-

kální nedostatek duchovních. V současné době postrádáme asi 25 duchovních s kněžským svěcením. To je kritické. Máme dostatek služebníků, kteří chtějí křesťansky pomáhat v charitativní, sociální či kulturní práci, ale velký nedostatek kvalifikovaných duchovních. Zpřísnění podmínek přijetí do duchovenské služby platné od 1. 3. 2008 klade ještě vyšší nároky, se kterými se budeme muset vyrovnat my i případní uchazeči nebo bude nutné na přechodné období navrhnout církevnímu zastupitelstvu určité úpravy řádů. I v období největšího nárůstu počtu členů naší církve byl totiž pociťován velký nedostatek duchovních a církve se s ním musela vypořádat. Stejně tak se i my dnes budeme muset za úzké spolupráce s fakultou s nedostatkem kněží vyrovnat. K tomu je nutné poznamenat, že kvalifikační předpoklady jsou jen jedním z kritérií kněžské služby, základem je vokace ke kněžské službě i k práci v naší Církvi československé husitské.

*** Budete při vyhledávání adeptů na
kněžské svěcení spolupracovat
s HTF UK a jakým způsobem?**

Na svém prvním setkání se svými zástupci v jednotlivých vikariátech, tedy se ses. vikářkami a br. vikáři, jsem nastínil jednu z možných cest bližší spolupráce církve a fakulty. V tomto duchu také jednáme s bratrem děkanem Janem B. Láškem. Vikáři nebo zástupci vikariátu budou na každodenních setkáních představovat studentům (budoucím absolventům a uchazečům o službu) své svěcené obce. V budoucnu bych chtěl i za pomoci dataprojektoru přiblížit studentům život a možnosti našich náboženských obcí, aby pak při konkrétních návštěvách měli představu o službě

Dokončení na str. 3

PILNÝ OSLAVENEC

Dne 21. dubna se dožil sedmdesátí pěti let významný novozákonní teolog, profesor Evangelické teologické fakulty Univerzity Karlovy, Petr Pokorný. Je to osobnost v novozákonní vědě velice známá, a to nejen u nás, nýbrž i ve světě: Je na příklad volným členem mezinárodní organizace Studiorum novi Testamenti Societas i obdobné organizace v USA. Naši čtenáři jej znají jako dlouholetého člena ekumenické komise pro překlad Nového zákona, vedoucího činitele Centra biblických studií Akademie věd ČR a Univerzity Karlovy, jakož i autora několika desítek kvalitních vědeckých knih, skript a studií. Studenti teologie často studují např. jeho spis Výklad evangelia podle Marka a Úvod od exegeze,

jakož i Literární a teologický úvod do Nového zákona. Zaujímají je i spisy Počátky gnoze a Řecké dědictví v Orientu či Vznik christologie (1988) nebo komentáře k různým spisům Nového zákona, z nichž mnohé vyšly i v německém nebo anglickém překladu. Velikou pomocí je pro hlubší zájemce o věroučné otázky Pokorného spis "Apoštolské vyznání" (Výklad nejstarších věroučných textů) z roku 1998. Bohužel ne všichni mohou číst jen v angličtině vydanou knihu "Ježíš očima svých následovníků" atd.

Před pěti lety jsem o něm napsal, že je to novozákonník, který hledá neotřelé náměty a pracovní metody (např. týkající se gnosticizmu, helé-

Dokončení na str. 3

Na vikariátu v Jihlavě přednášel vojenský kaplan Petr Němec

KŘESŤANSTVÍ POTŘEBUJE LÉK

*Zjevení Janovo 14, 6
Zjevení Janovo 3,18-19
Jan 3, 1-7*

Jedním z nejdůležitějších úkolů současného snažení lidské společnosti je úsilí o ochranu životního prostředí. Organizace spojených národů vyhlásila 5. červen za Světový den životního prostředí. Jde o mimořádně naléhavý úkol v zájmu zachování života na této zemi. Je proto i úkolem církve myslet na prostředí, v němž člověk žije, a něco pro jeho zlepšení vykonat a stále konat.

Co může a má dobrého činit křesťan? Samozřejmě, ať pracuje kdekoli, bude rozvíjet své schopnosti, aby byl viditelně nebo citelně užitečný. Ovšem není správné, aby křesťan zaměňoval práci za modlitbu. Vždycky platilo a bude platit: Práce a modlitba, modli se a pracuj! Každého člověka, tedy i křesťana, může potkat něco nepříjemného. Jednou to může být nemoc, jindy samota, také někdy neporozumění, zármutek, neúspěch, výčitky svědomí nebo zklamání. Neblaze můžeme být ohroženi i špatným životním prostředím.

Nikdy ovšem křesťan nesmí propadat malomyslnosti a nikdy nesmí ztratit naději. To se nestane, když nezapomeneme na Krista. Boj víry je nekonečný. V boji víry nedává Kristus dovolenou, tím méně poskytuje důchod.

Křesťanství potřebuje lidi, kteří žijí tím, čemu věří. Je křesťanství nemocné? Pak je vysvětlení dvojí: buď

je pokrm, kterým se až dosud křesťanství sytilo, v dnešní době nedostačující, nebo byl ten pokrm smíchan s jedem; buď lampa zhasla nebo byla postavena "pod vědro"; buď zklamalo křesťanství anebo zklamali křesťané!

V otázce záchrany a spásy nejde o to "mít názor", ale stát na pevném základu víry. Křesťanství musí s apoštolem Pavlem vědět, "komu uvěřil". Vodu, jež prýští k životu věčnému, nelze čerpat z děravých studnic lidských názorů. Je pouze jeden pramen živé vody a to je Ježíš Kristus. Na něho nesmíme nikdy zapomenout!

Nuže křesťanství potřebuje lék; účinný lék, který uzdravuje, i když tne do živého. Léčba, která proniká až ke kořenům zla, ale zaručuje znovuzrození. Je třeba léku, jenž místo klamných slibů a utěšování odhalí pravdu nemoci a způsobí, abychom po zdravé pravdě čili po uzdravení zatoužili. Ten lék se jmenuje Boží slovo, meč Ducha. Je to lék jednoduchý. A v tom je právě příčina neštěstí. Obězní lidé jsou dnes ochotní podstoupit jakkoliv namáhavé a drahé léčení, ale nechť se podvolí každodennímu jednoduchému a spořádanému životu.

Ten lék je prostý: vrátit se k autoritě Bible. Ano, vrátit se! Ono v mnoha rodinách je Bible – jen co se jich prodalo i rozdalo v tomto sboru! Když pohlédneme zpět, poznáme, že jsme zaměňovali Boha za lidi, věci lidské za Boží, Tvůrce za tvorstvo! To proto, že jsme se styděli za víru a hledali jen vlastní prospěch.

Bible je základ a autorita víry. Něco jiného je mít Bibli jako klasické a uznávané dílo, které k ničemu nezavazuje – leží v knihovně – a něco jiného je Bibli živit svou vírou a podřízovat jí svůj život. Je rozdíl mezi kulturou a obrácením v nový život. Křesťanství není v oblibě, že od člověka vyžaduje víc, než je ochoten dávat. Zde je celý problém čili nemoc křesťanství. Problém a nemoc není v Bibli jakoby v nejistém zdroji, ale především je v nedostatečné úctě k Písmu svatému. Základy víry se zachvěly, protože dům víry byl postaven nepevně, polovičatě, písčítě.

Co udělají křesťané? Zahalí hlavu pláštěm jako César, aby dobře zemřeli? Nebo uchopí meč Ducha, jímž je Boží slovo? „Naplnil se čas, přiblížilo se království Boží, čiňte pokání a věřte v evangelium.“

Zjevení Janovo nám představuje anděla nesoucího věčné evangelium. Je to prorocké vidění. Bůh nepustí své dílo a nenechá je nedokončené. Ovšem nespěchá!

Narodit se musí člověk z vody a Ducha svatého, aby mohl vejít do království Božího. Křesťané se musí vrátit k Písmu, k pravému Božímu slovu! Pak budou stát pevně a budou bráni vážně.

Nuže, chceme-li stavět svůj charakter a dobře celý život žít, vyhledejme a upevněme svůj základ. To je počátek léčení a ozdravení života i životního prostředí. Amen.

František Božovský
18. května 1978

Z farářského zápisníku

Jsou to takové zapeklité věci s církvemi. Ekumenou by to někteří lidé rádi zjednodušili, protože studovat dějinné souvislosti se jim nechce. A tak si myslí, že když je jeden Bůh, měla by být jedna církev a hotovo. Pak ovšem narazí na kanonické právo a měli by se nad věcmi zamyslet. Ale to neudělají, respektive jen povrchně. Bud' se na služby církvi vykašlou - řeknou si, vždyť na tom nezáleží - s Bohem se domluvíme sami - a mají, sui generis, pravdu - nebo je (církev) obejdou.

Najednou si vzpomenu, že chtějí pokřtít dítě, které zplodili mladí - jak je dnes zvykem, žijící - jak se dříve říkávalo - na psí knížku - tedy na divoko, neoddaní. To pak přijde babička dítěte poté, co zjistila, že u římských katolíků to neprojde, a škemrá u jiných církví a líás se, falešně, jak miluje příslušnou církev. Tak ta církev jí to vnuče pokřtí - vždyť to dítě, chudák, za nic nemůže. A římská katolíci věří, že křtem se z něj smývá dědičný hřích, a tak to dítě přijmou do svých řad, protože přece máme ekumenickou úmluvu o platnosti křtu.

Jiný případ: rodiče jsou neoddaní, mají dceru. Dcera je nepokřtěná, protože římská katolíci církevně neoddaným rodičům dítě nepokřtí, neboť dle kanonického práva je dítětem narozeným v hříchu. Jenže dcera vyrostla a chce se vdát - shodou okolností - za římského katolíka. Jak to udělat, aby se vlk nažral a koza zůstala celá? Jednoduše.

Jde se do jiné církve. Tam všichni tvrdí, jak touží po křtu, jak je to od těch římských katolíků hnusné, že to nechtějí udělat, jak oni, celá rodina, touží po svobodné církvi. Duchovní jiné církve poslouží potřebnou svátostí křtu. Vydá potvrzení. Bumázku. Dotyčná mladá vdavekchtivá děvucha jde na římskokatolickou faru a po absolvování katechismu se může v pohodě vdávat s tím, že slíbí, že děti dá pokřtít v církvi římskokatolické.

Duchovní - té zneužitá a podvedená církev - pak dostane svatební oznámení. Možná mu opatrně rodina doručí pár koláčků jako výslužku. Pár drobtů ze svatební hostiny. A tomu se říká ekumena.

Tak: smí duchovní odmítnout křest? Má právo jej nějak podmiňovat? Jakpak se choval Jan Křtiteľ? Dával někomu razítko? Myslím, že je to všechno absurdní a směšné. Křtím toho, kdo říká, že po křtu touží. Nezkoumám, jestli lže. Lže-li, lže Bohu. Život ve lži není život, ale smrt.

Před Bohem stojí každý sám - to si dobře proberte, přátelé. Nebude tam stát ani farář, ani biskup, ani papež. Každý bude stát před Bohem sám za sebe. A Ježíš bude svědek. Cožkoli jste tomu nejmenšímu učinili, mně jste učinili, řekne.

A Otce, přátelé, nikdo neoklame. A on si pamatuje, protože nestárne hříchem a podlostí jako my - on je totiž věčně mladý. Nedejme se zaskočit soudem, moji milí.

Michaela Procházková

Proč chodit na bohoslužbu?

Každá účast člověka na bohoslužbě je velikou šancí na setkání s Ježíšem Kristem. Je-li toto setkání člověkem přijato s velikou vírou, potom se děje to, o čem svědčí evangelia - Pán se nám dává poznat a staví naši víru na pevný základ. Tím základem je jeho zaslíbení: „Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28, 20) Když si vytvoříme pevný a hlavně osobní vztah s Pánem Ježíšem, tak budeme vyzářovat víru, naději, lásku - tři hlavní vlastnosti věřících, které dělají křesťana křesťanem. V těchto vlastnostech je obsaženo

jádro naší víry a právě tyto tři vlastnosti jsou předpokladem proto, aby skrze nás, z milosti Boží, uvěřili i lidé v našem okolí. Kde vládne víra, naděje a láska, tam vládne Duch Kristův.

Všemohoucí Bože, otevři brány svého království pokoje i pro úspěchané a bezradné lidi dnešních dnů. Dej, ať poznají tvé veliké milosrdenství a dojdou života věčného. Nám husitům pak pomáhej, abychom ostatním svědčili co nejvěrněji a s velikou pokorou přijímali tvé vedení. Amen

Aleš Toman

Z kazatelského plánu

NEDĚLE PO OSLAVENÍ PÁNĚ

Můj dům bude zván domem modlitby.

Mt 21,13

První čtení: Pl 3,40-41
Druhé čtení: Jr 7,4-11
Evangelium: Mt 21,13
K obětování: Ř 13,12
K požehnání: Ef 3,14-17

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Naše církve náleží k reformacím, které mají za základ zbožnosti Písmo svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamýšlení a modlitbě.

(pokračování z minulého čísla)

Pozemské knihy (3)

Náboženskou reformu provede král Jšíáš za základě nalezení knihy Zákona.

2 Kr 22. a 23. kap.; 2 Pa 34. kap. Na pokyn Hospodinův dává prorok Jeremjáš zapsat všechna slova, která k němu mluvil Hospodin.

Jr 30,2

Jeremjáš diktuje Hospodinova slova písaři Bárukovi. Báruk je předčítá veřejně v chrámu, později velmožům. Pak je svitek předčítán králi Jójakimovi, který jej hodí do ohniště. (Viz u nás Koniáš!) Jeremjáš znovu diktuje Bárukovi slova Hospodinova.

Jr 36. kap.

Jeremjáš sepsal do knihy prorocí

proti Babylonu.

Jr 51,59-64

V babylónském zajetí se kněží a proroci věnovali sbírání literárních památek, zvláště zákonů Hospodinových. S nimi pak zahájili po návratu nový život ve staré vlasti. - Ezdráš četl shromážděným navrátilcům na prostranství před Vodní branou z knihy Mojžíšova zákona od svítání až do poledne. Muži i ženy se radovali, protože porozuměli zvěstovaným slovům.

Neh 8,1-12

Stejně tak se četlo z knihy Božího zákona o slavnosti stánků den co den.

Neh 8,13-18

Čtyřikrát za den si četli z knihy Zákona Hospodinova při kajícím shro-

máždění.

Neh 9,1-3

Pán Ježíš byl znalcem starozákonních knih a často je citoval. Uvádíme několik ukázek. Ježíš cituje Písma při kázání a vyučování. Písma se naplnují při jeho zatčení, utrpení, smrti. Vzkříšený osvětluje dvěma učedníkům jdoucím do Emaus, které části Písma se na něj vztahují.

Mk 12,24; Mt 21,42; L 4,21; J 5,39;

Mk 14,49; Mt 26,54; L 22,37;

J 13,18; 17,12; 19,24.28.26;

L 24,13-35

Filip zvěstuje Ježíše jako Mesiáše na základě Písma.

Sk 8,26-39

Texty vybrala: Jiřina Kubíková

(pokračování příště)

Nad Písmem

BUDEME SE MODLIT NEBO PRODÁVAT?

Dnešní evangelní zvěst je součástí většího celku s názvem "Očištění chrámu". Událost zaznamenaná u všech čtyř evangelistů vypráví známý příběh o Pánu Ježíši, který po příjezdu do Jeruzaléma v posledním týdnu jeho pozemského angažmá vstoupil do jeruzalémského chrámu a tvrdě v něm zasáhl. Pro osvětlení situace podívejme se nejprve krátce na tvář tehdejšího provozu chrámu. Pokud bychom tehdy vstoupili do chrámového areálu, přišli bychom nejprve na tzv. nádvoří pohanů, kam měli přístup i lidé nežidovského náboženství. Nádvoří pohanů bylo v době velkých náboženských svátků vyhrazeno obchodu a v jistém smyslu bylo podobno velkým tržnicím, tak jak je známe i z dnešní doby. Taková tržnice tehdy i dnes nebyla jen zdrojem zisku pro její provozovatele, ale především semeníštěm hříchu, vždyť právě zde dochází k sizení, klamání zákazníků nekvalitním zbožím, k okradání a v posledním řadě k nezákonně výměně valut. Do těchto míst se stahovali a stahují nejružnější podvodníci, dobrodruzi ale i žebřáci či zloději. Vskutku důstojně předsálí chrámu! Nejsmutnější na tom je, že vše se odehrávalo s plným vědomím židovské vládnoucí strany - saduceů. Aby ne, vždyť právě oni tolik lpěli na chrámovém kultu ne snad proto, že by chtěli i za římské okupace zachovat tradiční náboženský kult, oni se totiž s římskými pohany dokázali vždycky šikovně "domluvit", ale proto, že jim z chrámu plynul obrovský zisk. Oni byli poradatelé těchto obchodů. To byli skuteční Ježíšovi nepřátelé, právě oni vydali Pána Ježíše římské moci k ukřižování. Proč? Protože Pán Ježíš, když začal vyhánět všechny obchodníky, veksláky, zloděje a dobrodruhy pod důtkami z chrámu, ohrožil saducejské měšce. Možná že i římské. Přece by Římané nechválili chrámový obchod zadarmo? Jistě i oni měli na zisku svá procenta. Možná, že kdybychom chtěli hledat dnešní saduceje, nejspíše bychom se museli poohlédnout po velkých nadnárodních společnostech, usilujících o neustále větší zisk a podporujících této hříšné lásce k penězům

veškeré své snažení. Případné odpůrce pokud možno umlčí a protože láska k penězům je kořenem všeho zla, tak nejlépe úplatkem a nebo nějakou provizí ze zisku. Pán Ježíš se však uplatit nedá! Agresivně vystupuje proti zne- svěcování domu víry, protože taková falešná zbožnost kupčí s Hospodinem tím, že udržuje v chodu náboženskou firmu a zneužívá chrám čistě k ekonomickým zájmům.

Možná nás trochu zarazí, že ten Ježíš, plný lásky a odpuštění, je schopen vzít do rukou důtky a násilím se postavit proti tehdejší tradici. Pokud bychom se tomuto dlouze divili, pak jsme osobnost Pána Ježíše pochopili jen z části. Pán Ježíš totiž vždy zůstává sám sebou v dokonalé jednotě se svým nebeským Otcem. Nesnaží se někomu zalíbit, nenechá se uplatit špinavou bankovkou, ale je vždy a za všech okolností naprosto věrný svému mesiášskému poslání. Jeho řeč o Bohu je autentická a tak zcela logicky probouzí hněv nebo nenávisť těch, kterým kvůli jejich úzkoprsé představě Boha Jeho slovo bere pevnou půdu pod nohama. Ale to je přece problematická důvěrně známá z našich náboženských obcí. Zvláště duchovní, pokud opravdu zvěstují evangelium a ne své názory či názory jiných, jen těžko se mohou zalíbit všem, a vždycky se najde nějaký "šikovný presbyter", který by to rád dělal jinak. Není nic horšího než si myslet, že všemu rozumím jen proto, že jsem na vinici Páně již od šesti od rána. Jenže, kde je vzdělání, pověření, vokace a vedení Duchem svatým? A tak často v církvi podléháme falešné diplomacii, raději k problému mlčíme, aby nás náhodou někdo nepoháněl kvůli našemu názoru. Jen si vzpomeňme, kolikrát jsme se chtěli ve svých řečech někomu zalíbit? Kde jsme naposledy ohýbali hřbet, poklonkovali, abychom snad nenarazili?

Je zde však i druhé nebezpečí. Abychom svůj postoj, že totiž s evangeliem všude narážíme, neomlouvali tím, že i Boží Syn narážel na nepochopení, snad i na nepřátelství. A tak mnohdy v církvi, ve sboru narážíme třeba i proto, že se nedokážeme vcítil do dru-

hých lidí, že neposloucháme jejich názor, ale hned jsme v obraně. Jenže, sestry a bratři, nikdo z nás není Pán Ježíš! Nikdo není v tak dokonalé jednotě s Bohem Otcem! Nikdo není tak jasný, čistý, průzračný jako Boží Syn! Mnohdy při konfrontacích s druhými paličatě prosazujeme vlastní představy, místo abychom se důkladně podívali na trám ve vlastním oku a zjistili, zda konflikt, nepřátelství či dokonce nenávisť k bližnímu nevyplývá spíše z našeho strachu a úzkoprsosti než ze srdce toho druhého.

Této neutěšené situaci mnohdy odpovídá i naše účinkování v chrámu. Často schůzujeme, sáhodlouze a mnohdy zbytečně diskutujeme, vyhlášení řečníci na shromážděních mají pocit, že se musí vyjadřovat absolutně ke všemu, místo aby naslouchali druhým, abychom v modlitbě společně hledali východisko a posilu k dalším úkolům na Božím díle. Ostatně k tomu nás dnes těmito slovy z Matoušova evangelia vybízí i Pán Ježíš: „Můj dům bude zván domem modlitby a vy z něho děláte doupeř lupičů.“ Mysleme na to hlavně, až budeme jednat při nejružnějších shromážděních zvláště o stavu ekonomiky v církvi, o disparitě a tak podobně. Ať jsou naše chrámy vždy na prvním místě domem modlitby! Vždyť i my kolikrát vytváříme různé náboženské podniky, pořádáme koncerty, výstavy, vernisáže. Snažíme se lidi nalákat do kostela na kulturu, někdy s dobrým úmyslem, jindy proto, abychom si udělali příjemnou čárku do statistiky. Evangelium jako by se nám stalo dobrou prodejní značkou a chrám vhodným místem tohoto byznysu. Jistě, misijnímu snažení se meze nekladou, pokud se vyloženě nechceme prodávat a zalíbit se těm, kteří o víru příliš nestojí. A tak při tomto úsilí nezapomínejme, že církev je domem modlitby, bohoslužeb, liturgie a pokud náhodou budeme v dobré víře v chrámu pořádat jiný podnik, dělejme to vždy v perspektivě toho, o co by nám v církvi mělo jít a o co nám skutečně jde: „Chceme získat lidi pro církev nebo pro Ježíše Krista?“ Amen.

Jiří Sladký

JEN NA KOLENOU A V JEDNOTĚ S PÁNEM...

Dokončení ze str. 1

v obci. První takovou hodinu "příležitosti" pro církev i fakultu bych velmi rád uskutečnil již v květnu, nejpozději v říjnu tohoto roku. Jeden nebo dva absolventi ucházející se o kněžskou službu ročně z 1000 studentů je velice málo. Jsem velmi rád, že br. děkan tuto mou výzvu přivítal a celý projekt může být zahájen i organizačně.

* Bývalý biskup zavedl praxi, že vikáři byli voleni duchovními z příslušného vikariátu. Budete v této praxi pokračovat?

Ústava i Řád duchovenské služby hovoří o jmenování vikáře biskupem. Vikář je jedním z nejbližších spolupracovníků biskupa. Plní úkoly svěcené mu rády církve a biskupem a je jeho zástupcem. Při jmenování vikáře a vikářů budu plně respektovat platné rády a praxi ostatních bratrů biskupů a ses. biskupky. Budu své zástupce jmenovat.

* Máte v úmyslu provést změny ve struktuře úřadu diecézní rady?

Na úřadu diecézní rady jsem nově zavedl pravidelné porady (každou středu ve 13.30), kterým předchází ztišení nad Písmem. Žádné zásadní změny ve struktuře úřadu neplánuji. Každý pracovník úřadu dostal svou náplň práce, která bude ve zkrácené formě zveřejněna na internetových stránkách pražské diecéze, aby každý, kdo přijde s úřadem do kontaktu, věděl, kdo je za co odpovědný a jaký odbor či pracovník má co přiděleno k vyřízení. Nové budou v nejbližších týdnech internetové stránky, které by měly splnit požadavky na rychlou orientaci, adresnost, služebnost církve i na misijní cíle.

* Na závěr několik osobních otázek:

- Co vás přivedlo do naší církve - kdy jste byl pokřtěn, kdy biřmován

- kdy jste přijal svátost kněžského svěcení?

- Je někdo z rodiny členem naší církve, popř. v jaké funkci?

- Stihnete při své práci i funkci ředitele HITSu?

Nastoupil jsem na naši fakultu těsně po revoluci se zájmem o religionistiku a husitství. Již v průběhu 1. ročníku mě teologie, myslím i díky mým učitelům, natolik zaujala, že jsem si k dvouoborovému studiu husitská teologie - religionistika a filozofie přibral i jednooborové studium husitské teologie. Od té chvíle jsem také nastoupil cestu k přijetí svátosti křtu, která byla završena o 2 roky později. Při mé duchovní cestě k přijetí křtu mi vytrvale pomáhala má budoucí manželka a celá její rodina, především br. farář František Božovský i jeho obětavá žena Věra. Mým třetím duchovním pilířem byla členka naší církve a má babička Libuše Krásná. Právě ona má společně s mými rodiči značný podíl na mém životním formování v době dětství a dospívání. Cítil jsem společně s celou rodinou velkou lítost, když ji náš Pán povolal 6. července 2005 k sobě.

Ke službě mě povolal a společně s mou ženou nás přijal tehdejší br. biskup Mgr. René Hradský v roce 1995. Husitskou teologickou fakultu jsem dokončil v roce 1996. Protože jsem však cítil velkou zodpovědnost, bezmála rok jsem se v rozhovorech s br. farářem Františkem i s dalšími duchovními a br. biskupem Reném Hradským připravoval na přijetí kněžského svěcení. Svátost svěcení kněžstva jsem poté přijal v našem sboru v Holešovicích u příležitosti výročí založení naší Československé církve husitské dne 8. 1. 1997.

Jak jsem již uvedl v předchozí odpovědi, členkou naší církve byla má babička a ze strany rodiny mé manželky díky br. farářům Božovskému jsou členy církve všichni členové rodiny

z manželčiny strany a to je dnes více než dvacet bratrů a sester.

Na tuto otázku odpovím slovy Písma a z našich řádů. Tak např. list Timoteovi 3,2b odpovídá na tuto otázku: „Biskup má být také schopný učit.“ V pravidlech pastýřské služby ve stejném listu pak čteme ve 4. kapitole, 13. verši výzvu k ujmouti se vyučování, která se dále rozvádí v 2. listu Timoteovi 2, 24b: „Služebník Kristův se nemá hádat, nýbrž má být laskavý ke všem, schopný učit a být trpělivý.“ Ve spojitosti s funkcí dozorců pak musím zmínit list Titovi 1,9, kde je ukládáno biskupovi, že „má být pevný ve slovech pravé nauky, aby byl schopen jak povzbuzovat ve zdravém učení, tak usvědčovat odpůrce.“

Úkolem biskupa je také, jak mi ukládají rády církve, konat učitelskou službu vedením teologických poradních sborů, synod, teologických konferencí, seminářů a kazatelských kurzů a bdít nad úrovní odborné teologické práce v diecézi, nad řádnou přípravou kazatelů, pastoračních asistentů, bohoslovců a jáhnů i nad pokračujícím studiem duchovních (Řád duchovenské služby §8, odst. 2d). Domnívám se, že vedení Husova institutu je mou povinností, kterou bych i s ohledem na velkou pomoc mých nejbližších spolupracovníků na našem teologickém učilišti rád s pomocí Boží i nadále vykonával. Ovšem této práci je mi společností církve, které se napříč diecézemi na HITS vytvořilo. Závěrem mi dovoluete popřát vám všem bratřím a sestrám v Kristu mnoho Božího požehnání, poděkovat vám za vaši práci v náboženských obcích i v různých církevních projektech, za obětavost i za modlitby pro dílo naší církve tak, abychom všichni ve svornosti a pokoji s Boží pomocí mohli svobodně šířit radostnou zvěst Kristova evangelia.

(red)

Zlínský Zvěstník 2008

Také letos - už potřetí - vydala Zlínská náboženská obec za podpory Kulturního fondu města Zlína svou ročenku s názvem Zvěstník. Na šedesáti stranách najde čtenář především řadu vřelých vzpomínek na bratra faráře Ladislava Kopeckého, který po mnohaleté službě ve Zlíně zemřel před rokem 8. dubna na Hod Boží velikonoční. V ročenke je otištěno také kázání současného administrátora Zlínské náboženské obce Lubomíra Plisky z Kvasic a obsáhlý rozhovor s ním. Zvěstník přináší zajímavé zprávy, otázky k zamyšlení, básně a koutek pro děti. Zlínská náboženská obec se modlí za to, aby mohla brzy uvítat toho, kdo by se v ní nastálo ujal farářské služby. Dočká se?

Zdeněk Svoboda

Miss Potter

Hned v úvodu bychom si měli objasnit, že Miss Potter a Harry Potter, kromě toho, že oba dva velice zaujali dětské čtenáře, nemají nic společného.

Miss Potter tak učinila ovšem asi o sto let dříve, a to svými rozkošnými příběhy o zvířátkách, které doprovázela vlastními líbeznými ilustracemi. U nás tyto knížky vydávány nebyly,

30 let od úmrtí historika husitství

Jan Slavík po absolvování studia historie na Univerzitě Karlově, na níž byl žákem J. Pekaře a Jaroslava Bidla, působil jako středoškolský profesor. Od roku 1925 pracoval na ministerstvu zahraničních věcí, kde jako ředitel Ruského zahraničního archivu (1925-39) vybudoval z dokumentů porevoluční emigrace významné středisko pro studium nejnovejších ruských dějin.

V metodologii historické práce odmítl pozitivismus svých učitelů a kladl důraz na sociologické přístupy a přijímal i podněty z marxistického historického materialismu. Pokud jde o české dějiny, přijal stanoviska Františka Palackého a T. G. Masaryka, zvláště v posuzování významu husitství: Nový názor na husitství. Palacký či Pekař (1929), Husitská revoluce (1934). Jeho hlavní zájem však patřil ruským dějinám a zejména dějinám ruských revolucí, o nichž napsal řadu prací, například V předvečer ruské revoluce (1926), Studie k dějinám ruské revoluce (1926-28), Lenin (1934), Leninova vláda 1917-1924 (1935), Smysl ruské revoluce (1927) a mnohé další.

Slavík svou metodologii a předmětem zájmu měl vliv na vznik Historické skupiny (1936) a jejího časopisu Dějiny a přítomnost (1937 až 1938), v nichž působila skupina budoucích tvůrců poválečné marxistické historiografie, například Václav Husa, Oldřich Říha, Jaroslav Charvát a další.

Jan Slavík sám se po 2. světové válce s marxismem rozešel a sovětský systém odmítal. Svou rozsáhlou práci začatou za války - Vznik českého národa (1946, 1948) - již nikdy nedokončil. Po válce se angažoval v Čs. straně národněsocialistické a jejím tisku, po únoru 1948 bylo jeho dílo zakázáno a on sám pronásledován. Jeho cenný Ruský zahraniční archiv byl po válce odvezen do SSSR.

(red)

avšak během filmu jsem si uvědomila, že ty její zájčky i hloupou kačenku jsem kdysi docela určitě viděla. Možná že v německých obrázkových knížkách, možná, že je znám z velikonočních pohlednic. Bude to asi tím, že hodně pamatuji.

Nuže, díky filmu, který byl promítán na Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech, se můžeme s Beatrix Potterovou, kterou hraje René Zellweger, blíže seznámit.

Četla jsem v jedné recenzi, že scénář neodpovídá pravdě, neboť Miss Potter si svoji první knížku dokázala vydat sama, protože byla dostatečně odvážná a movitá. Nu nevím. Určitě spolupráce tu s nakladateli musela být, jinak by to nešlo.

Nepátrala bych proto příliš nad tím, jak to tenkrát s Beatrix Potterovou bylo, a rozhodně bych při hodnocení tohoto filmu neupřela z tohoto důvodu nějakou tu hvězdičku. Myslím si totiž, že tento film je velice zdařilý. Libil se mi natolik, že jej našim čtenářům vřele doporučuji. Budou se bavit, budou dojati a pokochají se nádhernou krajinou, o jejíž zachování se spisovatelka významně zasloužila, a to nejen slovy, ale především svými penězi. Škoda, že to dnes už není tak obvyklé.

Čeho si na tomto filmu velice cením, je pozoruhodná atmosféra, která by se snad dala vyjádřit slovy: stará, dobrá Anglie.

Jindřiška Kubáčová

PILNÝ OSLAVENEC

Dokončení ze str. 1
nistickech prvků v některých stadiích křesťanství, a informuje čtenáře např. i o novozákonních apokryfech (srv. spis Neznámá evangelia, I. část). Uvedu pro ty "neotřelé" náměty dva příklady z doby mezi 70. a 75. rokem života: Na konferenci, pořádané k 100. výročí narození katolického novozákonního badatele prof. dr. Jana Merella přednesl totiž přednášku na krajně nezvyklé místo Písma svatého, totiž na jediný verš, a to 21. verš 22. kapitoly Zjevení Janova. Nazval ji "Milost Pána Ježíše se všemi", aneb problém posledního verše celé Bible. Další příklad: v roce 2005 překvapil prací o hermeneutice, termínu u nás před časem málo známém. Mám na mysli spis "Hermeneutika jako teorie porozumění od základních otázek jazyka k výkladu Bible". Spis má 510(!) stránek. Sám napsal celou první část knihy, nazvanou „Hermeneutika jako teorie porozumění“; z třetí části publikace pak je jeho dílem studie "Křesťanské zvěstování jako model hermeneutického procesu" podle 1. Korintským 14,23-35, dále oddílek se zajímavým ná-

zvem "Od stěňte k dítěti" (Mk 7,24-30; Mt 15,21-28), kde se hovoří nikoliv o kynologii, nýbrž "O některých problémech biblické exegeze". Na knize pracovalo dvanáct dalších, často o hodně mladších specialistů. "Pán" tedy a jeho učedníci "učedníci"? Není třeba říkat, že kniha je velikým teologickým i literárním počinem.

A ještě je tu jedna, v zahraničí vyšlá nová publikace. Věcně jde o úvod do Nového zákona. Německý plný titul spisu zní: Einleitung in das Neue Testament und Theologie. Vyšla v Tübingen a podává nám náčrt jednotlivých knih a vrstev Nového zákona a jejich vzájemné souvislosti. Spolu s prof. Pokorným ji napsal jeho německý kolega Ulrich Heckel. Kniha má "pouhých" 795 stránek, což je na Petra Pokorného rekordní záležitost, a je velice přehledná a přesná. Viděl jsem ji na evangelické fakultě v Praze. Petr Pokorný tam byl přítomen na schůzi. Nedávno se vrátil z pracovní cesty do Izraele. Nu, pětasedmdesátiletý mladík.

Pane kolego, dík a ad multos annos!
Zdeněk Sázava

ZPRÁVY

Svatodušní bohoslužby

V Husově sboru v Brně na Botanické proběhnu 11. května v 16 hodin Svatomušní bohoslužby s připomínkou křtu a bířmování, které vykoná brněnský biskup ThDr. Petr Šandera. Bohoslužby budou vysílány ČT 2.

(pn)

Pozvánka na koncert

Koncert u příležitosti 80. výročí postavení Husova sboru v Brně-Tuřanech se koná 17. května v 17 h. Na programu díla B. M. Čermohorského, J. Myslivečka, J. A. Vitáska, G. Holsta, J. Suka, A. Dvořáka. Účinkuje Helfertovo orchestrální sdružení, dirigenti: Stanislav Kummel a Akhiro Otani. Průvodní slovo ing. Zdeněk Prokop, CSc. Koncert se koná za podpory města Brna, městské části Královo Pole.

(no)

Májová ve Strašnicích

Náboženská obec Strašnice zve církevní veřejnost na ekumenickou májovou pobožnost ve středu dne 7. května od 17 h, kterou si připomeneme konec II. světové války a vzdáme díky Bohu za dar míru pro naši vlast.

Na závěr pobožnosti zapálíme symbolickou hranici a zazpíváme českou a slovenskou hymnu. Spoluúčinkuje jazzové uskupení "The Bourbon Street Dixieland Duo Plus".

Místo konání: Sbor dr. Karla Farského, Vinohradská 161, v prostoru hřbitova naproti Strašnickému krematoriu.

KŘEŠŤANSKÁ TURISTICKÁ AGENTURA MESITES
již devátý rok nabízí ubytování
v apartmánech u moře v Chorvatsku
za skvělé ceny!
www.mesites.cz

Využitím našich služeb současně podpoříte misijní práci manželů Dohalových v Chorvatsku. Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou dovolenou i dovolenou studentů a mládeže. Objednávejte, dokud jsou ještě volné termíny!

info@mesites.cz
kata.mesites@seznam.cz
GSM +38591 5659536
Skype: *katadohnal*

inz.

toriu. Zastávka tramvají č: 11, 19, a 26 - stanice "Krematorium Strašnice".

(jvk)

Letní tábor

Také letos zveme všechny děti a mládež ve věku 4 - 18 let na letní tábor v Borovnici u Vlašimi. Koná se v termínu 5. - 26. července. Téma: Ester aneb Jak krásná královna zachránila svůj lid. Cena je 4500 Kč, za každé další dítě ze stejné rodiny 500 Kč sleva. Přihlášky a bližší informace: Jana Krajčířková, 732 480 726 nebo jana.krajcirikova@cesh.cz.

(jk)

Májová setkání

V květnu pořádáme v Husově sboru v Kostelní Lhotě každou středu v 17 hodin tradiční májová setkání s milými a vzácnými hosty.

Všichni tak budeme mít možnost poznat faráře a farářky z jiných náboženských obcí a setkat se i s nejvyššími

mi představiteli naší církve.

Po pobožnosti vždy posedíme s naším hostem při občerstvení a popovídáme si o všem, co nás zajímá.

Letos nás navštíví:

- * 7. 5. - Mgr. Michael Štojdil z Písku
- * 14. 5. - Mgr. René Hradský, emeritní biskup
- * 21. 5. - ThDr. Jan Hradil, slovenský biskup
- * 28. 5. - Mgr. Jan Kohout, kolínský vikář.

Na setkání s vámi se těší

ing. Michaela Gajdáčková

Koncerty u sv. Mikuláše

- * 5. 5. - 20 h
W. A. Mozart - Requiem
Praga Sinfonietta Orchestra,
Vox Prague Chorus, diriguje:
M. Němcová
- * 6. 5. - 17 h
Bach, Franceschini, Purcell
M. Pšenička - varhany, Z. Šedivý - trubka
- * 7. 5. - 17 h
Bach, Grosse, Vivaldi
M. Lopuchovský - flétna,
J. Popelka - varhany
- 8. 5. - 17 h
Haydn, Vranický, Mozart
String Trio Praga

- * 8. 5. - 20 h
Bach, Vivaldi, Mozart
Praga Sinfonietta Orchestra,
diriguje: M. Němcová,
Y. Škvárová - alt
- * 9. 5. - 17 h
Bach, Schubert, Verdi
J. Kšica - varhany, T. Jindra - bas
- * 9. 5. - 20 h
Bach, Vivaldi, Mozart
Praga Sinfonietta Orchestra, diriguje
M. Němcová, Y. Škvárová - alt
- * 10. 5. - 17 h
Bach, Dvořák, Vivaldi
J. Pokorná - varhany, P. Hůla - housle
- * 10. 5. - 20 h
Bach, Vivaldi, Mozart
Prague String Orchestra, Czech
Radio Chamber Chorus, diriguje:
Š. Britvík

- * 11. 5. - 14 h
Benefiční koncert
- * 11. 5. - 17 h
Bach, Händel, Mozart
Z. Němečková - varhany,
P. Příbyl - viola
- * 11. 5. - 20 h
Bach, Vivaldi, Mozart
Prague String Orchestra, Czech
Radio Chamber Chorus, diriguje:
Š. Britvík

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

OČIŠTĚNÍ CHRÁMU

V	E	J	I	T	A	N	H	Y	V	T	J
S	M	Ě	N	Á	R	N	Í	C	I	I	E
Y	Y	Í	Ž	Ě	N	K	E	L	E	V	K
N	Ž	N	Í	I	D	Š	Z	A	S	A	U
L	U	P	I	Č	I	Ú	I	B	L	R	P
B	N	Y	M	Č	A	C	M	T	E	D	U
N	U	Á	K	O	I	V	A	I	P	Z	J
Z	R	L	D	N	T	A	A	L	Í	U	Í
CH	Z	R	O	V	Á	S	I	D	M	E	C
T	V	K	U	H	O	T	Ě	O	O	A	Í
V	Á	G	P	Ě	Ř	S	M	R	R	L	
Z	T	Í	Ě	D	L	E	Í	J	CH	I	P

činy
děti
doupě
dům
holub
chrám

chromí
lupiči
kupující
město
modlitba
nádvoří

prodavači
slepi
směnárníci
stánky
Syn
uzdravit

vejít
velekněží
vyhnat
zákoníci
zvat

(Řešení z minulého čísla: Bez pokání zahyneme.)

Jana Krajčířková

KALENDARIUM – KVĚTEN

5. 5. 1948 - Mezi zástupci sionistického hnutí a československou vládou byla uzavřena tajná dohoda o provedení výcviku izraelských leteckých specialistů na území ČSR (tzv. akce DI - Důvěrné Izrael). Kurzy probíhaly od léta do podzimu 1948 na několika československých letištích (mj. v Olomouci, Českých Budějovicích, Prostějově, Žatci) a bylo vycvičeno na 200 pilotů, mechaniků a parašutistů.

6. 5. 1458 - Před svou korunovací složil Jiří z Poděbrad s chotí Johankou z Rožmitálu před uherskými biskupy Augustinem z Rábu a Vincencem z Vácova tajnou přísahu, jíž se zavázali, že budou poslušni církvi a papeži, že "odvrátí svůj lid od všelikých sekt, bludů a též jiných článků, jež se nesrovnávají s římskou církví". Tato tajná přísaha (příliš mlhavě stylizovaná) byla později odlišně interpretována oběma stranami - papež ji chápal jako Jiříkův návrat do lůna církve, zatímco král Jiří bojem proti kacírům rozuměl boj proti lidovým sektám.

6. 5. 1848 - F. Palackému bylo nabídnuto v Pillersdorfově reorganizované vládě křeslo ministra vyučování. Ten však jmenovací dekret (již podepsaný císařem) odmítl.

7. 5. 1458 - Konala se korunovace Jiřího z Poděbrad za českého krále. Protože Jan Rokycana neměl svěcení a Tas z Boskovic (olomoucký biskup) ještě nebyl uveden v úřad, vykonali korunovační obřad uherští biskupové. Při veřejné přísaze se Jiří zavázal, že bude zachovávat všechny svobody zemské včetně kompaktnosti. Šlo o nejvyšší odvážnou hru s dvěma protichůdnými závazky. Idea dvojvěří čili soužití kališníků s římskými katolíky stála v těžišti snah Jiřího z Poděbrad. V zahraniční politice bylo zapotřebí, aby český stát našel v cizině (od dob husitské revoluce nepřátelské) přátele a spojence a aby se stal mezinárodně uznávanou mocností (jen tak mohlo být kališnictví uchráněno před neustálými útoky zvenčí).

7. 5. 1938 - Britský a francouzský vyslanec v demarši žádali u ministra zahraničí K. Krofty, aby bylo dosaženo dohody československé vlády s německou menšinou.

7.-8. 5. 1968 - Předsednictvo a sekretariát ÚV KSČ se po dramatické diskusi shodly na závěru, že situace v zemi je vážná až kritická, a vytváří ji aktivita pracicových, protisocialistických sil. Účastníci jednání se rozhodli pro kontrolu sdělovacích prostředků a pro konsolidaci poměrů v mocenských, zejména ozbrojených složkách.

8. 5. 1608 - Matyáš v čele vojska konfederace překročil česko-moravskou hranici. Současně vyzval zvláštním manifestem české stavy k sněmování do Čáslavi (doufal, že se přidají k povstání).

9. 5. 1873 - Na vídeňské burze došlo k výraznému poklesu kursu akcií, což vedlo k světové hospodářské krizi z nadvýroby. Nejvíce postiženo bylo hutnictví a strojírenství, ale pokles výroby postihl například i cukrovamictví (jen v Čechách zaniklo v letech 1873-1878 na patnáct cukrovarů). Docházelo k likvidaci kapitálově slabších podniků a k urychlení koncentrace a centralizace kapitálu (do poloviny listopadu 1873 došlo k likvidaci 78 akciových společností a ze čtrnácti pražských bank se likvidovaly čtyři banky). K oživení výroby došlo kolem roku 1879.

9. 5. 1948 - Ústavodárné národní shromáždění schválilo všemi přítomnými 246 poslanci novou Ústavu 9. května. Nemohla však vstoupit v platnost, neboť prezident Beneš ji odmítl podepsat a raději složil svůj úřad. Začala platit až po volbě K. Gottwalda prezidentem a po jeho podpisu (14. července 1948). V ústavě jsou zakotveny výsledky "února" a také plán dalších "revolučních" přeměn společnosti. Skládala se ze tří částí: úvodního Prohlášení, 12 základních článků a 10 kapitol se 178 paragrafů.

9. 5. 1973 - Československá televize zahájila pravidelné barevné vysílání.

9. 5. 1978 - Zemřel v Praze **Jan Slavík** (* 25. 3. 1885 ve Šlapanicích u Kladna) - historik - viz i str. 3.

10. 5. 1848 - V Praze vypukly lidové bouře proti zatčení faktora Grolla, kterého policie vinila za vytištění letáku Českým bratřím (byl vydán i v němčině pod názvem An mein Böhmen); veřejnost v zatčení spatřovala návrat k předbréznovým poměrům. Groll byl propuštěn na svobodu.

10. 5. 1868 - Na úpatí hory Říp se konal za účasti 20 tisíc lidí první tábor lidu, který zahajoval tzv. táborové hnutí (tehdy mladý historik J. Goll navrhl, aby se tato shromáždění nazývala tábory lidu a nikoli podle irského vzoru meetingy). Tábory pokračovaly na dalších místech Čech, Moravy a Slezska (Střelecký ostrov v Praze, Bezděz, Žižkov, Blaník, Oreb, Karlštejn, Kravsko u Znojma apod.). Vedle podpory státoprávní politiky zde zaznívaly požadavky na přijetí všeobecného volebního práva, kulturně politické atd. Celkem bylo v letech 1868-1871 uspořádáno 143 táborů (Čechy - 102, Morava - 37, Slezsko - 4) s účastí, která se odhaduje na 1,5 milionu osob.

10. 5. 1948 - Zahájena byla série jednání (sedm kol) mezi zástupci církvi (vedl litoměřický biskup Š. Trochta) a Národní frontou (A. Čepička). Předmětem rozhovorů byly konkrétní sporné body (například církevní školy, svátky). Nakonec jednání skončila neúspěchem, církevní hierarchie odmítla vydat jak požadované veřejné prohlášení loajality, tak povolení kandidatury J. Plojehara (jediným výsledkem bylo přesunutí svátku Božího těla z 30. května (den voleb) na 27. května).

10. 5. 1978 - Zemřel v Praze **Vladimír Vondráček** (* 23. 2. 1895 v Praze) - lékař - internista, farmakolog, endokrinolog, psycholog a psychiatr.

(red)

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukulczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@cesh.cz
Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L., production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9